

sidder. Jeg kan ikke være med til, at det skal faae Udseende af, at Landstinget sidder her som aldeles betydningsløst, eller at enhver Foranstaltning skulde være afgjort med, at et Thing, det være hvilket som helst, eller rettere den tilfældige Majoritet i dette, skulde kunne henvende sig til Kongen og bede ham om at rette sig efter denne Majoritet. Det kan jeg ikke være med til, fordi der her maa være Spørgsmaal om hele Rigsdagen. Naar det ærede Medlem for 9de Kredts (Nasmussen) udtalte sig mod det andet Stykke i Adressen, da vil jeg ligeledes have mig forvaret mod at udtale nogen Tillid til Ministeriet. Jeg holder ikke af at udtale enten Mistillid eller Tillid til Nogen, men Ordene synes mig ikke saa stærkt fremtrædende, at det skulde kunne antages, at vi ved Adressen udtale en Tillid til Ministeriet. Som sagt, jeg vil hvertens være med til at udtale Tillid eller Mistillid. Vi ere jo alle enige i at beklage den nuværende Tingenes Tilstand, det faare lidet Udbytte, som kommer ud af vore Forhandlinger, men desværre er nu Situationen bleven saaledes, at man fra de forskellige Sider næsten ugleser hinanden, at Folk af de forskellige Partier neppe ville hilse eller samtale med hinanden. Der mangler god Villie til Samarbeiden, thi dersom der var nogen virkelig god Villie fra alle Sider, saavel fra dette Thing som fra det andet Thing og fra Ministeriet, til at samarbejde om de foreliggende Forslag, saa har jeg den Overbevisning, at det nok vilde gaa. (Nasmussen ler). Ja, det ærede Medlem maa godt le, det veed jeg er hans Sædvane, naar man ikke kan tale ham til Behag, og det er en Sædvane, som jeg ser ogsaa er bleven moderne andre Steder. Men nu kom det ærede Medlem til at sige, at han tiltraadte det tredje Stykke, og det efter at han har sagt, saavidt jeg forstod ham, at det en Majoritet i det andet Thing fremsatte, skulde Kongen tage Hensyn til. (Nasmussen). Det har jeg ikke sagt.

Formanden: Det ærede Medlem kan senere faae Ordet for at gjøre sine Bemærkninger; for Tiden ere de ikke paa rette Plads.

Scholer: Ja, det ærede Medlem talte om en parlamentarisk Regjering; det var den, han pegede hen til. Men saa sagde det ærede Medlem, at han tiltraadte det tredje Stykke (N. Nasmussen: Nei!). So, det sagde han virkelig, men tredje Stykke taler netop mod en parlamentarisk Regjering. Hvorvidt vi her i Danmark skulle gaa over til en parlamentarisk Regjering, er et Spørgsmaal, jeg ikke skal indlade mig paa. Det kan være muligt, at det Tidspunkt engang vil komme, men jeg tror ikke, at vi ere fuldstændig modne til nu at gaa over til et virkelig parlamentarisk Regjeringsystem, saaledes som man kjender det i England; noget andet Sted har man

det vel ikke, og forresten synes man i England ikke længere at holde det saa høit i Ære, som man før har gjort, efter hvad der sidst er passeret i Parlamentet, idet Ministeriet bukkede under ved en Afstemning, indgav sin Dimission, men siden er traadt til igjen. Dersom vi nogeninde skulde komme ind paa en parlamentarisk Regjering — jeg tror, som sagt, det Tidspunkt ligger ikke for Haanden nu — saa maatte det ikke komme an paa, hvad et Flertal i den enkelte Forsamling vilde, men paa, hvad Majoriteten af hele Repræsentationen vilde, thi ellers risikerede vi jo hvert Dieblif at faae Ministerforandringer, efter som det ene eller det andet Parti havde Flertallet i et af Thingene. Og her udtalte det ærede Medlem, som jeg har henvist til, ganske rigtig til Slutningen, at han vilde, det skulde staa Kongen saa frit som muligt at vælge sine Raadgivere. Det er netop det, Adressen ogsaa udtaler. Det er jo vor Konges konstitutionelle Prærogativ at vælge til sine Raadgivere, hvem han vil, men jeg har den Overbevisning, at Kongen altid vil lytte til og gjøre sig Umage for at esfare, hvad der er hele Folkets Interesse, og at han vil vælge Ministre, som kunne og ville gaa med Folket til Fremme af de forskellige Lovarbejder. Denne Overbevisning have vi vistnok Alle, og idet jeg ganske vist, som ansøgt, ikke vil have de Ord, som det ærede Medlem anførte i Begyndelsen af andet Stykke, betragtede som et Tillidsvotum, kan jeg, saaledes som Adressen foresligger, slutte mig til den og agter at stemme for den. Jeg har det Haab og den Tro, at naar de forskellige Partier med nogen god Villie søge at arbejde sammen, vil man ogsaa naae til et Resultat, og jeg vilde særdeles beklage, hvis Rigsdagens Møder nu i Midten af Sessjonen skulde afbrydes. Vi have saa mange vigtige Love foreliggende, jeg vil ikke tale om Lovloven og Hærvloven, men der er to andre Love, med Hensyn til hvilke jeg dybt vilde beklage, om de ikke skulde kunne bringes til en for Befolkningen heldig Slutning i denne Session, og det er Skole- og Fattigloven (Hør!). Jeg haaber, at disse Love ville kunne gennemføres, naar man med Belvillie vil arbejde med hinanden i de forskellige Afdelinger af Rigsdagen og i Ministeriet.

Jens Andersen: Jeg vil kun forvare mig imod, at min Afstemning skulde opfattes, som om jeg betragtede Landstinget som en underordnet Afdeling af Rigsdagen. Da de Adressen ikke indeholdt andet end en Høvedelse af Landstingets Stilling lige overfor Folkethinget, kunde jeg tilfulde have sluttet mig til den. Jeg kan heller ikke lase Folkethingets Adresse saaledes, at den gjør mindste Indgrib i Landstingets Rettigheder. Ja, jeg hører nok, at de Herrer le, og det kan gjerne være, at det er en Feil af mig, men saa maa